

РЕШЕНИЕ

№ 23820

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Бойкинова
Адриан Янев**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **8587** по описа за **2024** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. А. В. срещу Решение № 1886 от 22.04.2024 г. по НАХД № 2613/2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав, с което потвърден Електронен фиш серия К № 4046174, издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП) е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв. за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДВП.

С касационната жалба се оспорва решението като неправилно, постановено при сериозно нарушение на съдопроизводствените правила. Касаторът твърди, че районният съд е постановил оспореното решение без да събере необходимите доказателства като с тези си действия съдът е нарушил правото му на справедлив процес. Счита, че в случая е налице изтекла абсолютната погасителна давност. Заявява искане да се отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да се отмени Електронен фиш серия К № 4046174.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), Отдел "Пътна полиция"- СДВР не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Счита, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, XXI- и касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Софийският районен съд е приел от фактическа страна, че на 11.10.2020 г. в 13:57 ч. лек автомобил "С. легаси" с ДК [рег.номер на МПС], собственост на Д. А. В. бил управляван в [населено място], по [улица], надлез "Н." с посока на движение от [улица]към [улица]. Преминавайки по [улица]до надлез "Н.", автомобилът се движел със скорост от 71 км/ч., при разрешена скорост за движение в населено място до 50 км/ч. Скоростта била измерена и заснета с автоматизирано техническо средство за видеоконтрол АТСС TFR1-M 653, ситуирано в участъка. Мобилната система за видеоконтрол била одобрена и вписана в регистъра на 24.02.2010 г., със срок на валидност на одобрението десет години. Техническото средство, осъществило заснемането, било преминало последваща проверка за изправност на 25.10.2019 г. и на 23.10.2020 г., съгласно протокол № 9-38-19/2510.2019 г. и протокол № 9-38-20/23.10.2020 г., при които се установило съответствието му с одобрения тип. Въз основа констатираното и заснето нарушение за скорост, бил издаден атакуваният електронен фиш, с който на В., в качеството на собственик на заснетия автомобил, било наложено административно наказание глоба в размер на 100 /сто/ лв. за извършеното нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП - превишаване на разрешената скорост за движение в населено място с 21 км/ч.

Гореописаната фактическа обстановка е приета за установена въз основа на съдържащите се в приобщената по делото административнонаказателна преписка и доказателствените материали, а именно: приложен снимков материал към електронния фиш, справка относно собствеността върху лек автомобил "С. легаси" с ДК [рег.номер на МПС]; заповед № 8121з-931/30.08.2016 г.; Удостоверение за одобрен тип средство за измерване; протокол № 9-38-19/2510.2019 г. и протокол № 9-38-20/23.10.2020 г., протокол за използване на автоматизирано техническо средство; ежедневна форма на отчет; справка-картон на водач, както и от останалите по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК.

При субсидиарното действие на НПК, решаващият състав е положил дължимата грижа, като е събрал и обсъдил всички доказателства, необходими за изясняване на спора от фактическа и правна страна. В решението си, съдът е отговорил и на всички възражения в жалбата. По повод приетата за установена фактическа обстановка, настоящият съдебен състав счита, че СРС е изложил в обжалваното решение мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил обоснован извод за законосъобразност на оспорения електронен фиш.

Възраженията на касатора за изтекла давност във връзка с изминалия период от извършване на нарушението до връчването на електронния фиш, не намират нормативна опора, предвид липсата на законово ограничение относно срока на връчване на електронния фиш, считано от датата на извършване на нарушението. Както СРС правилно е разграничил, разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН не разпростира приложното си поле върху издаването на ЕФ. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. А съгласно ал. 3 образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. В случая обаче, административнонаказателно производство е започнало със съставянето на електронен фиш, което става автоматично при констатиране на нарушението, предвид характера на нарушението и начина на неговото установяване. Съобразно спецификата на електронния фиш, след неговото издаване не се издава АУАН или НП, т. е. с издаването му се образува административнонаказателно производство и същия подлежи единствено на връчване на нарушителя. Поради това и двете разпоредби на чл. 34 от ЗАНН не намират приложение в конкретния случай.

Не е налице и основание за отмяна на решението на СРС и на електронния фиш, поради изтичане на предвидената в закона давност. Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба. От това следва извод, че за неуредените въпроси за давността, какъвто е настоящият случай субсидиарно приложение намират разпоредбите на чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5, вр. ал. 3 НК. Съобразявайки тези разпоредби следва да се приеме, че когато законът предвижда наказание „глоба“ или имуществена санкция, наказателното преследване се погасява с изтичането на четири години и шест месеца давностен срок, считано от датата на извършване на нарушението. С изтичането на този срок се погасява административнонаказателната отговорност на нарушителя поради изтекла абсолютна давност по чл. 81, ал. 3 НК, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, вр. с чл. 11 ЗАНН. В настоящия случай нарушението е извършено на 11.10.2020 г., поради което не е изтекла абсолютната погасителна давност от 4 години и шест месеца.

В този смисъл, настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво, като извършено от касатора. Същото е констатирано от контролните органи по надлежния за това ред, чрез изправно техническо средство, а нарушителят е санкциониран чрез издаване на ЕФ, съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

Така аргументирана, касационната инстанция приема, че обжалваното решение е

правилно, не са налице основания за неговата отмяна по чл. 348 от НПК и същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XXI- и касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1886 от 22.04.2024 г. по НАХД № 2613/2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.